

บทที่ 4

วิธีการศึกษา และผลการศึกษา

วิธีการศึกษา

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่ออุปทานการส่งออกจำไயอบแห้งของประเทศไทย
ไปสาธารณรัฐประชาชนจีน สามารถแบ่งการศึกษาเป็นสองออกเป็น ดังนี้

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสมการอุปทานการส่งออกจำไயอบแห้งของ
ประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน

ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสมการอุปทานการส่งออกจำไယอบแห้ง
เป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative method) โดยใช้แบบจำลองทางเศรษฐมิติใน
รูปสมการถดถอยพหุคุณ และมีการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการต่าง ๆ โดยวิธี
กำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares--OLS) โดยมีแบบจำลองทางเศรษฐมิติของ
สมการจำไယอบแห้งของประเทศไทย ดังนี้

$$Qdlo = \alpha_1 + \alpha_2 Pflo + \alpha_3 Pptm + \alpha_4 Exch + \alpha_5 Dfta$$

โดยกำหนดให้

$Qdlo$ = ปริมาณการส่งออกจำไယอบแห้งไปสาธารณรัฐประชาชนจีน
หน่วยเป็นตัน

$Pflo$ = ราคาจำไယสดที่เกษตรกรขายได้ หน่วยเป็นบาทต่อกิโลกรัม

$Pptm$ = ราคากลางที่ปรับเทียบของราคามาตรฐานแห้งของประเทศไทย
ต่อราคามาตรฐานแห้งของประเทศไทย พม่า หน่วยเป็นเท่า

$Exch$ = อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อหยวน

Dfta = ตัวแปรดั้มเมื่อปี พ.ศ. 2539 ถึง พ.ศ. 2546 คือ 0 และ
ปี พ.ศ. 2547 ถึง พ.ศ. 2553 คือ 1 เนื่องจากเป็นช่วงปีที่เริ่มมี
ข้อตกลงเร่งลดภาระสินค้าผักและผลไม้ระหว่างประเทศไทย
และสาธารณรัฐประชาชนจีนภายใต้กรอบ Early Harvest ของ
ความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน

การวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ

การวิเคราะห์จะวัดจากอัตราการนำเข้าสินค้าลำไยอบแห้งจากประเทศไทยต่อการนำเข้าสินค้าทั้งหมดในสาธารณรัฐประชาชนจีน และพิจารณาเปรียบเทียบกับประเทศไทย พม่า เนื่องจากสาธารณรัฐประชาชนจีนมีการนำเข้าลำไยอบแห้งจากประเทศไทยพม่าอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับประเทศไทย โดยใช้ค่าดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ ดังสูตรต่อไปนี้

$$RCA_{ji} = \frac{\frac{X_{ji}}{X_i}}{\frac{W_i}{W}}$$

โดยที่

- RCA_{ji} = ดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในสินค้าลำไยอบแห้งของประเทศไทย และประเทศพม่าในตลาดสาธารณรัฐประชาชนจีน
- X_{ji} = มูลค่าการนำเข้าลำไยอบแห้งของสาธารณรัฐประชาชนจีน
จากประเทศไทยหรือประเทศพม่า
- X_i = มูลค่าการนำเข้าสินค้าทุกชนิดจากประเทศไทยหรือประเทศพม่า
ของสาธารณรัฐประชาชนจีน
- W_i = มูลค่าการนำเข้าลำไยอบแห้งทั้งหมดของสาธารณรัฐประชาชนจีน
- W = มูลค่าการนำเข้าสินค้าทุกชนิดของสาธารณรัฐประชาชนจีน

j = ประเทศที่ต้องการจะศึกษา คือ ประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น

i = สินค้าที่ต้องการจะศึกษาคือลำไยอบแห้ง

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (RCA) ของสินค้าที่ต้องการจะศึกษาระหว่างประเทศที่ทำการศึกษา คือ

$RCA > 1$ หมายความว่า ประเทศนั้นมีความสามารถในการผลิตตามความเชี่ยวชาญเฉพาะในสินค้านั้นดีขึ้น หรือมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบททางการผลิตเพิ่มขึ้น หรือประเทศดังกล่าวมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (revealed comparative advantage) ใน การผลิตสินค้านั้นเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ โดยรวม

$RCA < 1$ หมายความว่า ประเทศนั้นมีความสามารถในการผลิตตามความเชี่ยวชาญเฉพาะในสินค้านั้นลดลง หรือสูญเสียความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบททางการผลิตสินค้านั้นเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ โดยรวม

การสำรวจข้อมูลผู้ประกอบการส่งออกลำไยอบแห้งของประเทศไทย

โดยเป็นการสำรวจข้อมูลที่ได้ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการส่งออกลำไยอบแห้งทางโทรศัพท์ (telephone interview) จากแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการส่งออก ปัญหาอุปสรรค และคู่แข่งขันจากต่างประเทศ จากผู้ประกอบการจำนวนทั้งหมด 27 ราย โดยมีผู้ประกอบการที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลดังกล่าว จำนวน 13 ราย

ผลการศึกษา

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสมการอุปทานลำไยอบแห้งของประเทศไทย

ตัวแปรตาม คือ ปริมาณการส่งออกลำไยอบแห้งไปสาธารณรัฐประชาชนจีน (Qdlo) ตัวแปรอิสระ คือ ราคาลำไยสดที่เกษตรรายได้ (Pflo) ราคาโดยเปรียบเทียบของราคาลำไยอบแห้งของประเทศไทยต่อราคาลำไยอบแห้งของประเทศญี่ปุ่น (Pptm) อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อหยวน (Exch) และตัวแปรคงมีข้อตกลงเร่งลดภาษีสินค้าผักและ

ผลไม้ระหัวงประเทศไทยกับสารณรัฐประชาชนจีน (Dfta) โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุดแบบธรรมดា (Ordinary Least Squares--OLS) ประมาณค่าได้ผลดังนี้

$$Qdlo = 15334.84 - 790.7760 Pflo + 109418.4 Pptm - 13425.45 Exch$$

$$(-1.63) \quad (3.05)*** \quad (-1.04)$$

$$+ 57512.18 Dfta$$

$$(4.50)***$$

$$R^2 = 0.77 \quad \text{Adjusted } R^2 = 0.67$$

$$F \text{ statistic} = 8.18 \quad \text{D.W. statistic} = 1.81$$

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง ค่า *t* statistic

***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

จากผลการประมาณค่าของสมการดังกล่าว พบว่า การเปลี่ยนแปลงของอุปทานเพื่อการส่งออกจำไวยอนแท้ของประเทศไทยไปสารณรัฐประชาชนจีนสามารถอธิบายได้จากการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระ คือ ราคาจำไวยสค์ที่เกษตรกรขายได้ (*Pflo*) ราคายอดเปรียบเทียบของราคาจำไวยอนแท้ของประเทศไทยต่อราคาจำไวยอนแท้ของประเทศพม่า (*Pptm*) อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อหุน (*Exch*) และตัวแปรคัมมี่ข้อตกลงเร่งลดภาษีสินค้าผักและผลไม้ระหว่างประเทศไทยกับสารณรัฐประชาชนจีน (*Dfta*) รวมกันคิดเป็นร้อยละ 77 *F* statistic เท่ากับ 8.18 แสดงว่าตัวแปรตามสามารถอธิบายด้วยตัวแปรอิสระอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

และยังพบว่า สัมประสิทธิ์ของ ราคาจำไวยสค์ที่เกษตรกรขายได้ (*Pflo*) ราคายอดเปรียบเทียบของราคาจำไวยอนแท้ของประเทศไทยต่อราคาจำไวยอนแท้ของประเทศพม่า (*Pptm*) และตัวแปรคัมมี่ข้อตกลงเร่งลดภาษีสินค้าผักและผลไม้ระหว่างประเทศไทยกับสารณรัฐประชาชนจีน (*Dfta*) มีค่าเครื่องหมายถูกต้องตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

จากการทดสอบค่านัยสำคัญทางสถิติของค่าประมาณการสัมประสิทธิ์ของปัจจัยแต่ละตัว พบว่า ราคาจำไวยอนแท้ของประเทศไทยต่อราคาจำไวยอนแท้ของประเทศพม่า (*Pptm*) และตัวแปรคัมมี่ข้อตกลงเร่งลดภาษีสินค้าผักและผลไม้ระหว่างประเทศไทยกับ

สาธารณรัฐประชาชนจีน (Dfta) มีค่านัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ในขณะที่ ราคาจำไยสต์ที่เกย์ตรกรขายได้ (Pflo) และอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อหยวน (Exch) ไม่มีค่านัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 90 และทดสอบสหสัมพันธ์ในตัวคือ ค่า D.W. statistic เท่ากับ 1.81 ซึ่งอยู่ในช่วงที่เกิดปัญหาสหสัมพันธ์ในตัว ณ ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 โดยอยู่ในช่วง ($d_L < d < d_U$) เนื่องจากค่า D.W. statistic เท่ากับ 1.81 น้อยกว่าค่าขอบเขตจำกัดบน d_U เท่ากับ 1.977

ดังนั้นจึงได้ประมาณค่าสมการอีกครั้งเพื่อแก้การเกิดปัญหาสหสัมพันธ์ในตัว (autocorrelation) ด้วย AR(1) ซึ่งได้ผลการประมาณค่าสมการ ดังนี้

$$Qdlo = -145,123.8 - 902.8777 \text{ Pflo} + 131,891.30 \text{ Pptm}$$

$$(-1.68) \quad (3.46)^{***}$$

$$+ 15,823.41 \text{ Exch} + 62945.00 \text{ Dfta}$$

$$(0.51) \quad (4.26)^{**}$$

$$R^2 = 0.83 \quad \text{Adjusted } R^2 = 0.73$$

$$F \text{ statistic} = 7.93 \quad \text{D.W. statistic} = 2.06$$

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง ค่า t statistic

***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

จากการประมาณค่าของสมการดังกล่าว พบว่า การเปลี่ยนแปลงของอุปทานเพื่อการส่งออกจำไยอบแห่งของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีนเกิดจากอิทธิพลของราคาจำไยสต์ที่เกย์ตรกรขายได้ (Pflo) ราคาโดยเปรียบเทียบของราคาจำไยอบแห่งของประเทศไทยต่อราคาจำไยอบแห่งของประเทศญี่ปุ่น (Pptm) อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อหยวน (Exch) และตัวแปรดัชนีข้อตกลงเร่งลดภาษีสินค้าผักและผลไม้ระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน (Dfta) รวมกันคิดเป็นร้อยละ 83 โดยค่า F statistic เท่ากับ 7.93 แสดงว่าตัวแปรตามสามารถอธิบายด้วยตัวแปรอิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และยังพบว่า สัมประสิทธิ์ของราคาจำไยสต์ที่เกย์ตรกรขายได้ (Pflo) ราคาโดยเปรียบเทียบของราคาจำไยอบแห่งของประเทศไทยต่อ

ราคามาตรฐานแห่งของประเทศไทยพม่า (Pptm) อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อหบวน (Exch) และตัวแปรดัชนีข้อตกลงเร่งลดภาระสินค้าผักและผลไม้ระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน (Dfta) มีเครื่องหมายถูกต้องตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ราคามาตรฐานแห่งของประเทศไทยต่อราคามาตรฐานแห่งของประเทศไทยพม่า (Pptm) และตัวแปรดัชนีข้อตกลงเร่งลดภาระสินค้าผักและผลไม้ระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน (Dfta) มีค่านัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ในขณะที่ ราคามาตรฐานสุดที่เกยตกรายได้ (Pflo) และอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อหบวน (Exch) ไม่มีค่านัยสำคัญทางสถิติ และการทดสอบปัญหาสหสัมพันธ์ในตัว ด้วยค่า D.W. statistic ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.06 อยู่ในช่วงที่ไม่เกิดปัญหาสหสัมพันธ์ในตัว ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($d_U < d < 4-d_L$)

ดังนั้นจึงสามารถอธิบายผลการศึกษาค่าความสัมพันธ์ของอุปทานเพื่อการส่งออก มาตรฐานแห่งของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ ดังนี้

1. ปริมาณการส่งออกมาตรฐานแห่งของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน (Qdlo) กับราคามาตรฐานแห่งของประเทศไทยต่อราคามาตรฐานแห่งของประเทศไทยพม่า (Pptm) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 กล่าวคือ เมื่อราคามาตรฐานแห่งของประเทศไทยต่อราคามาตรฐานแห่งของประเทศไทยพม่า (Pptm) เป็นไป 1 เท่า จะมีผลทำให้ปริมาณการส่งออกมาตรฐานแห่งของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน (Qdlo) จะเปลี่ยนแปลงไป 131,891.30 ตันต่อปี ในทิศทางเดียวกัน

2. ปริมาณการส่งออกมาตรฐานแห่งของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน (Qdlo) กับการทำข้อตกลงเร่งลดภาระสินค้าผักและผลไม้ระหว่างประเทศไทยกับ สาธารณรัฐประชาชนจีน (Dfta) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 กล่าวคือ เมื่อมีการทำข้อตกลงเร่งลดภาระสินค้าผักและผลไม้ระหว่างประเทศไทย (Dfta) จะมีผลทำให้ปริมาณการส่งออกมาตรฐานแห่งของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน (Qdlo) จะเพิ่มขึ้น 62,945 ตันต่อปี

3. ปริมาณการส่งออกจำไวยอบแห้งของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน (Qdlo) ไม่มีความสัมพันธ์กับราคจำไวยสดที่เกยตกรายได้ (Pfl0)
4. ปริมาณการส่งออกจำไวยอบแห้งของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน (Qdlo) ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อหยวน (Exch)

การวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ

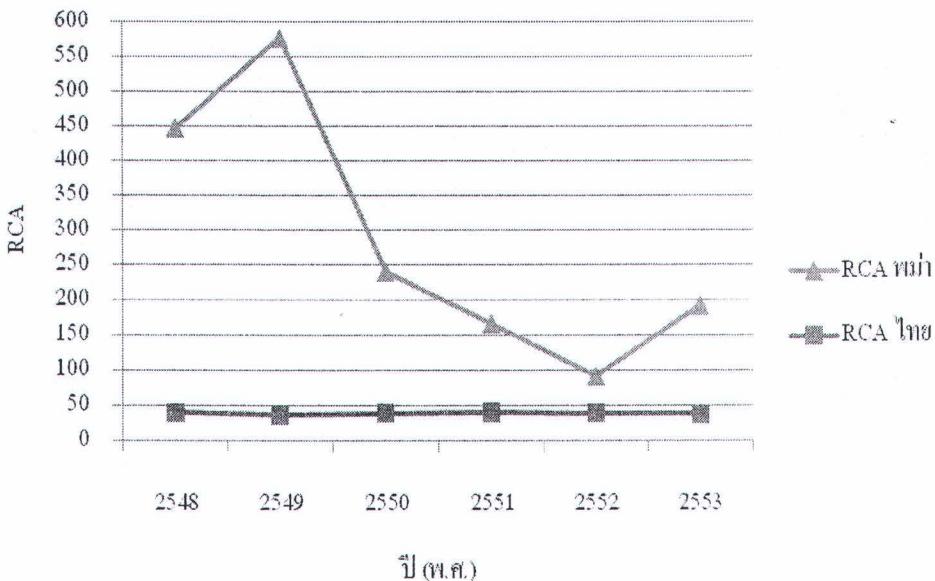
การวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (Revealed Comparative Advantage index--RCA) ของจำไวยอบแห้งของประเทศไทยและประเทศพม่าในตลาดสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยใช้ข้อมูลนูนค่าการนำเข้ารายปีในช่วงปี พ.ศ. 2548-2553 (ดูตาราง 24-26)

ผลการคำนวณค่าดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ พบว่า ประเทศไทย และประเทศพม่ามีค่าดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากกว่า 1 ทุกช่วงเวลา (ดูตาราง 23) คือ ทั้งประเทศไทยและพม่า มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกจำไวยอบแห้งไปตลาดสาธารณรัฐประชาชนจีน

ตาราง 23

ค่าความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (RCA) ของจำไวยอบแห้งของประเทศไทย และประเทศพม่า ช่วงปี พ.ศ.2548-2553 ในตลาดสาธารณรัฐประชาชนจีน

ปี พ.ศ.	ค่า RCA			
	ไทย	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	พม่า	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2548	39.16	-	408.12	-
2549	36.49	-6.82	539.81	32.27
2550	38.62	5.84	201.15	-62.74
2551	39.83	3.13	126.51	-37.11
2552	38.68	-2.89	52.55	-58.46
2553	37.24	-3.72	154.58	194.16

ภาพ 12 ค่าดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (RCA) ของลำไยอบแห้งของประเทศไทยและประเทศพม่า ช่วงปี พ.ศ. 2548-2553 ในตลาดสาธารณรัฐประชาชนจีน

การวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (RCA) ของลำไยอบแห้งจากประเทศไทยไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีน ช่วงปี พ.ศ. 2548-2553

จากการนำข้อมูลการนำเข้าสินค้าของสาธารณรัฐประชาชนจีนจากประเทศไทย และสินค้าทั้งหมดจากทุกประเทศในตลาดโลกมาใช้ในการคำนวณค่า RCA (ดูตาราง 27) ผลการคำนวณค่าดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของประเทศไทย (ดูตาราง 23 และภาพ 12) พบว่า มีค่ามากกว่า 1 ในทุกช่วงปีที่พิจารณาและมีค่าที่ไม่แตกต่างกันมากนัก และเมื่อพิจารณาอัตราการเปลี่ยนแปลงพบว่า มีการเพิ่มขึ้นและลดลงสลับกันไป โดยมีค่าเฉลี่ยดัชนีดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของทุกปีตลอดช่วงเวลาการศึกษามีค่าประมาณ 38.34 แสดงว่า ประเทศไทยมีความได้เปรียบในการส่งออกลำไยอบแห้ง

การวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (RCA) ของลำไยอบแห้งจากประเทศพม่าไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีน ช่วงปี พ.ศ. 2548-2553

จากการนำข้อมูลการนำเข้าสินค้าของสาธารณรัฐประชาชนจีนจากประเทศพม่า และสินค้าทั้งหมดจากทุกประเทศในตลาดโลกมาใช้ในการคำนวณค่าดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของประเทศพม่า (ดูตาราง 28) ผลการคำนวณค่าดัชนีความได้เปรียบ-

โดยเปรียบเทียบของประเทศไทย (คุตราง 23 และภาพ 12) พบว่า มีค่ามากกว่า 1 ในทุกช่วงปีที่พิจารณา เช่นเดียวกับของประเทศไทย ทั้งนี้ค่าดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของประเทศไทย มีการเปลี่ยนแปลงในแต่ละปีค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับประเทศไทย โดยในปี พ.ศ. 2551 ประเทศไทยมีค่าดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบท่ากัน 126.51 แต่ในปี พ.ศ. 2552 กลับลดเหลือเพียง 52.55 และเพิ่มสูงขึ้นอีกในปี พ.ศ. 2553 เท่ากับ 154.58

การที่ค่าดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของประเทศไทยมีค่ามากกว่าประเทศไทย ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการที่ประเทศไทย มีชายแดนที่ติดต่อกับสาธารณรัฐประชาชนจีนโดยตรง ซึ่งหากพิจารณาข้อได้เปรียบทางด้านที่ตั้งภูมิศาสตร์แล้ว ประเทศไทยยังมีข้อได้เปรียบในเรื่องของเส้นทางการขนส่งสินค้า (logistic) ที่มีระบบทางในการขนส่งใกล้กับสาธารณรัฐประชาชนจีนมากกว่าประเทศไทย รวมทั้งการที่ผู้ประกอบการของไทยมักนิยมส่งออกผ่านทางประเทศไทย และสปป. ลาว เพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจสอบสุขอนามัยของสาธารณรัฐประชาชนจีน และการได้รับสิทธิพิเศษที่ได้รับจากการส่งออกสินค้าผ่านทางชายแดนของประเทศดังกล่าว ซึ่งเป็นเหตุผลที่สนับสนุนให้ประเทศไทยมีค่าดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกคำไทยบนแท้มากกว่าประเทศไทย ถึงแม้จะมีปริมาณการผลิตที่น้อยกว่าประเทศไทยก็ตาม

การสำรวจข้อมูลผู้ประกอบการส่งออกคำไทยบนแท้ของประเทศไทย

ผลการสำรวจข้อมูลจากการสำรวจผู้ประกอบการส่งออกคำไทยบนแท้ จำนวน 13 ราย พบว่า ผู้ประกอบการที่เป็นรายใหญ่จะมีตลาดส่งออกหลักที่สาธารณรัฐประชาชนจีน และมียอดในการสั่งซื้อคำไทยบนแท้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยในช่วงปี พ.ศ. 2551-2553 สามารถส่งออกได้ถึง 300-500 ตู้คอนเทนเนอร์ (ตู้ละ 15 ตัน) โดยผู้ประกอบการรายใหญ่ดังกล่าวจะมีโรงงานสำหรับการแปรรูปอ่อนแห้ง ซึ่งจะมีการแปรรูปคำไทย และอบแห้งผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรนิยมอื่นด้วย เพื่อให้เกิดการประหยัดจากน้ำด แต่แม้จะมีปัญหานี้เรื่องของการมีผลผลิตไม่เพียงพอ กับความต้องการผู้นำเข้าชาวจีน และการกดราคารับซื้อของลูกค้าชาวจีน โดยอ้างในเรื่องของคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ส่วน

ผู้ประกอบการที่เป็นรายย่อยพบว่า ส่วนใหญ่จะมีลักษณะการประกอบการ คือ แปรรูป ลำไยอบแห้งเพียงอย่างเดียวและไม่ได้ดำเนินการส่งออกเอง แต่จะมีผู้รับซื้อจากต่างประเทศ (พ่อค้าชาวจีน) มาติดต่อโดยตรง ทั้งนี้จากการสอบถามผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ให้ความเห็นที่ตรงกันว่า ในปัจจุบันจะมีผู้ประกอบการที่เป็นชาวจีน คนไทย เชื้อสายจีน หรือมีหุ้นส่วนที่เป็นชาวจีน มาตั้ง โรงงานในทางภาคเหนือของประเทศไทย เพื่อรับซื้อลำไยอบแห้ง และส่งออกไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นการตัดพ่อค้าคนกลางที่เป็นคนไทยออกໄไป เพื่อลดต้นทุนและได้กำไรมากขึ้น